

Ruženec a kontemplácia

Naše slovo alebo veta nám pomôžu upriamiť myseľ, sústrediť sa na jeden bod. Pomôže nám zbaviť sa myšlienok, ktoré sa môžu objaviť a oslobodiť rozum od predstáv, ktoré sa sami od seba môžu vynoriť počas modlitby. Na začiatku je možné uvedomovať si slová alebo vety, ako sú prístupné mysli. Treba im umožniť, aby zostúpili do srdca. Pri každom zrnku sa hovorí jedna modlitba; teda slová, ktoré pochádzajú zo Svätého Písma alebo z kresťanského podania. Slovo je niečo veľmi bohaté, živé, ba tajomné. Obraz z tónov a zvukov, v ktorých rozprávajúci odovzdáva počúvajúcemu, čo má v sebe. Zvukom sa vyjadruje nielen pocit a stav, ale hlavne súvislosť, zmysel a pravda.

Vyznanie viery je úvod k celku, lebo tu ide o vieru v jej plnosti. Modlitba ruženca sa skladá z Otčenáša, Zdravasov i tajomstiev, ktoré majú pôvod v evanjeliách. Teda z Ježišovho života. Je zhrnutím svätých slov. Otčenáš - dar od Pána, je prototyp a obsah všetkého kresťanského modlenia. Modliť sa modlitbu Otče náš, naučil apoštolov sám Kristus (Mt 9,-13). Vyplňa ich túžbu po modlitbe. Nechýba oslava Božieho mena a prosba o príchod Božieho kráľovstva. Sú tam zhrnuté prosby a potreby ľudstva i jednotlivcov. Pápež blahoslavený Ján Pavol II. píše: „Otčenáš, použitý ako základ kristologickej a mariánskej meditácie a rozvíjajúceho opakovania modlitby Zdravas', Mária, robí meditáciu o tajomstvách záležitosťou celej Cirkvi, i keby bola odriekaná v samote.“ Otčenáš sa nesmie modliť pred každým desiatkom tak ako Zdravas, ale každé jeho slovo má mať len sebe vlastný význam. Je to Pánova modlitba a preto sa musí veľmi chrániť. Počiatok a cieľ každej duchovnosti je Otec. Tak stúpa modlitba každého desiatku k nemu, aby ho naozaj prosila o dôležité veci. Pred tvárou Otca, pred Jeho očami sa má potom uskutočňovať budúce rozjímanie. Modlitba Zdravas', Mária pozostáva z dvoch častí: z pozdravenia i chvály Panny Márie slovami z evanjelia a k tým potom Cirkve pridáva prosbu (Svätá Mária...). Modlitbe Zdravas' sa hovorí aj anjelské pozdravenie. Prvú vetu tvoria slová anjela pri zvestovaní (Lk 1, 28). K ním sa pripája pozdrav, ktorým Alžbeta oslovila Matku Božiu (Lk 1, 42). Aby bola modlitba zreteľnejšia, pridávané tu dve mená: Zdravas, Mária, a nakoniec: ...plod života tvojho, Ježiš. Ruženec začína a končí znamením kríža a slovami V mene Otca i Syna i Ducha Svätého a tým sa od začiatku kresťania hlásili k Božiemu menu a využívali ho ako znamenie vykúpenia. V tejto oslave sa ten, ktorý sa modlí, po každom desiatku skláňa pred Trojjediným Bohom, z ktorého všetko pochádza a ku ktorému všetko smeruje. Ako hovorí Romano Guardini: „Tieto slová sa neustále vracajú. Tvoria otvorený, pohyblivý, slovami premiešaný a zmyslom usporiadaný svet, v ktorom sa

modlitba uskutočňuje. Pred modliacim sa ožívajú dejiny Ježišovho života a za nimi dejiny jeho národa vložené do dejín všetkých národov. Tak aj slová Písma stavajú klenbu svätého priestoru zjavenia, v ktorom sa žijúci Boh stal našou pravdou.“ Modlitba ruženca bude vnútornejšia, ak sa podarí, dosiahnuť objektívny pomer slov v modlitbe, keď sa bude dať rozvinúť jej rovnováha. Nasledujúce dve pravidlá sa môžu zdať nezvyčajné, kým nie sú overené. Môže však nadísť čas, keď tieto slová pomôžu: Nepokúšajte sa sústrediť na slová, a nepokúšajte sa nesústrediť na slová. Počúvanie a meditácia žijú z ticha. Skôr ako prejdeme k hlasnej modlitbe, po prednesení tajomstva a po prečítaní Božieho Slova, je vhodné sa na primeraný čas zastaviť a zamerať svoju pozornosť na tajomstvo. Objaviť hodnotu ticha patrí k umeniu ako správne kontemplovať a meditovať. Ruženec je modlitba prebývania a preto si treba urobiť čas. Kto sa chce modliť ruženec správne, musí odstrániť, čo ho obmedzuje. Je potrebné stať sa tichým. Je to dôležité, či má človek k dispozícii tridsať alebo desať minút. Ruženec znamená pre mnohých cestu do tichej modlitby. Stíšenie srdca pred Bohom je podstata života modlitby. Rozumejú tomu aj začiatočníci v modlitbe ruženca. Začíname tak, že naša myseľ sa mierne zahalí do slov (alebo môže spočinúť na jednom z tajomstiev) a tieto slová zaujmú našu pozornosť. Po krátkej chvíli sa pravdepodobne začne toto sústredenie strácať z nášho vedomia a vtedy nadíde okamih, keď začiatočník môže podliehať panike. Stáva sa však, že po celý čas, ako zotráva odhodlanie modliť sa, srdce sa jemne upriami na ticho, ktoré sa skrýva za slovami. Kvalita ticha, ktorá môže byť vlastná, zatiaľ čo na konci tohto cvičenia sa slová úplne stratili z dohľadu, bude sama osebe dôkazom, že k tomuto procesu naozaj došlo. Stíšenie nadobudlo taký rozmer, že tu nejestvuje priestor, v ktorom by sa vynoril vedomý obraz tohto stíšenia. V myslí nie je ani kúsok neobsadeného priestoru, ktorý by umožnil uvedomiť si: Teraz sa nachádzam v tichu. Netreba sa pokúšať nútiť samých seba do pozície roztržitého ticha, v ktorom blúdime. Keď sa vytrvalo pokračuje v modlitbe, ticho sa znova vráti. Tichom tohto typu sa chápe ticho, ktoré sa nachádza za tichým opakováním modlitby. Ruženec je krátka cesta, nepožaduje od nás viac ako jednoduchosť detí, ale tým, ktorí sa v ňom cvičili, ponúka bohatú odmenu. Toto však nikdy nemožno vidieť ako individuálne vlastníctvo, pretože opravdivou podstatou lásky je vyžarovať svetlo, pokoj a radosť a stráviť samého seba v tichosti užitočným a praktickým spôsobom. Stáva sa svedectvom Cirkvi, ktorá kladie na prvé miesto modlitbu, a tak vplýva na spoločnosť ako takú.

*Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár*

Ružencová Panna Mária

*Hospodine,
pre Tvoje meno sväté
odpusť mi vinu, lebo veľká je!
Akýže bude muž,
čo Hospodina hľadá?
Hľa: On ho dobrej ceste naučí
a bude žiť
a bývať šťastný s Ním,
krajinu zdedí jeho potomstvo.*

*Pán zajedno je s tými,
čo Ho uctievať,
a dovoli im poznať zákon svoj.
Na Neho býva upretý môj zrak,
On vyviaže mi nohu z osídla.*

*Obráť sa ku mne
a nado mnou sa zmiluj,
pretože osamelý som a úbohý!
Bolesti srdca sa mi rozmnožili,
vyveď ma z môjho trápenia.
Pozri na moju biedu,
moju tieseň a moje hriechy
odpusť do jedného.
Vid' mojich nepriateľov,
lebo ich je mnoho,
surovou nenávisťou
nenávidia ma.
Zachráň mi dušu, vyslobod',
nech nie som zahanbený,
lebo v Teba dúfam.
Nech zachová ma čistota
a priamosť,
tá, v ktorej čakám na Teba.*

*Ó, Bože, vykúp Izrael
zo všetkých trápení jeho!*

Ježiš-prameň požehnaného manželstva

Médiá zas raz mali o čom hovoriť. Vhodná príležitosť nastala, keď kalendár ukazoval dátum: 9. 9. 2009. Pomenovali ho „magický“! Zapáčili sa im deviatky. Aj mnohým mladým dátum s deviatkami zaimponoval. S veľkou vervou si objednávali sobášne práve na tento termín. Otázka je, prečo? Aby si ľahšie zapamätali dátum sobáša? Aby sa mohli pochváliť dátumom medzi svojimi? Bude to iné manželstvo ako tie, ktoré uzreli svetlo sveta v inom termíne? Ťažko povedať. Asi z každého niečo. Niektorí sa predsa len povzniesli nad čísla a dátumy a povedali, že rozhodujúci faktor je láska. Ak hovorme o manželstve, nemôžeme obísť podstatu, ktorá tkvie v láske.

Ako sa k nej prepracujeme? Ak chceme spoznať Lásku, zoznámme sa s ňou v kostole – pri slávení obety; či už ako prítomní na svätej omši, alebo adorujúci v niektorú inú hodinu dňa. Tam je prítomná pod závojom bieleho kúska hostie. Napriek tomu ide o Lásku, ktorá spravuje svet, ktorá upriamuje pozornosť vnímavých duší na večné, trvácne hodnoty. Ísť k stolu a prijímať z neho nebeský pokrm predstavuje vrcholnú chvíľu pre človeka prahnúceho po pokrme duše. Tí, ktorí prahnú po trvácom a požehnanom zväzku sviatosťného manželstva, by nemali obchádzať tento duchovný pokrm. Z Božieho zdroja môžu vždy čerpať silu, ktorá je overená praxou života mnohých generácií.

Od detstva si pamätám invocáciu (a nie som sám): „Najsvätejšie Srdce Ježišovo, daj, aby sme Ťa vždy viac a viac milovali.“ Vôbec sa neprehrešia manželia (aj snúbenci), keď si ju trochu pozmenia a budú prosiť: „Najsvätejšie Srdce Ježišovo, daj, aby sme sa vždy viac a viac milovali.“ Nepodceňujme silu modlitby! V jej atmosfére sa stvárame, meníme, stávame sa trpezlivejšími, odolnejšími a pripravenejšími prijať všetky úskalia manželského života. Túto zbraň máme vždy k dispozícii, stačí po nej len siahnuť.

Kríza v manželstve môže mať svoje korene aj v kríze viery a v zanedbaní primeraného kultu voči Pánovi, ktorý povýšil manželstvo na sviatosť. Niet pochyb, že manželstvo je obeta. Veľké veci dosahujeme prostredníctvom nej. Aj vykúpenie k nám prišlo skrze obeť Ježiša Krista. Manželia majú pravidelne skladať svoj život, vzťah k nohám Vykupiteľa. Zdvihnú ho odtiaľ ako očistený a pripravený dar. Môžu ho znova uchopiť a ponúknuť sebe navzájom, aby boli dôstojnými reprezentantmi vzťahu Krista – Ženícha a nevesty – Cirkvi.

ŠTEFAN VITKO

Oznamy

Drahí bratia a sestry, vo štvrtok 11. októbra 2012 sa začína Rok viery, ktorý vyhlásil pápež Benedikt XVI. Pri príležitosti otvorenia Roku viery sa bude v našej Bratislavskej arcidiecéze sláviť sv. omša v Katedrále sv. Martina vo štvrtok 11. októbra 2012 o 18.30 hod., na ktorú ste všetci srdečne pozvaní. Súčasťou duchovného programu počas Roku viery v našej arcidiecéze budú pravidelné mesačné sv. omše v Katedrále sv. Martina - vždy 2. štvrtok v mesiaci o 18.30 hod. Tematicky budú zamerané na priblíženie 12 článkov apoštolského vyznania viery.

V sobotu 13. októbra 2012 o 10,00 h. sa v pražskej katedrále svätého Víta uskutoční slávnostný akt blahorečenia štrnástich pražských mučeníkov z františkánskej rehole. Hlavným celebrantom bude kardinál Angelo Amato, SDB, prefekt Kongregácie pre kauzy svätých. Predprogram v katedrále začína už o 9,00 h.

Mesiac október je mesiacom posvätného ruženca. Od 1. októbra až do 2. novembra vrátane sa vo všetkých farských kostoloch alebo verejných kaplnkách modlietame posvätný ruženec, mariánske litánie a modlitbu *K tebe sa utiekame, svätý Jozef, vo svojich súženiach ...*

V starých ľud'och driemu poklady

Niektorí starí ľudia sú skostnatení a tvrdohlaví a svoje okolie skutočne tyranizujú. Niektorí starí ľudia sa v dôsledku svojho telesného i duševného úpadku stali ťažkým bremenom. Musíme im s láskou a trpezlivo pomáhať niesť ich kríž.

No v mnohých starých ľud'och driemu poklady. Musíš ich len objaviť. Nájdi si čas a pohovár sa s nimi! Načúvaj najmä starým ľudom, ktorí zostali slobodní, slobodní od pochybných trendov našich čias, od neľudskosti moderného životného štýlu. Budeš žasnúť nad ich skúsenosťami, udiví Ťa ich humor, ich múdrosť, ich pokoj, ich istota, mier ich srdca.

Starí ľudia vykonávajú tisíce malých službičiek, za ktoré by si iným musel zaplatiť. Ukazujú cestu k pravým životným hodnotám. Svojím humorom nás často upozorňujú na to, aké malicherné je mnohé z toho, čo nás vyvádza z miery a za čím sa pechoríme.

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

Sväté omše v 27.týždni cezročného obdobia (B)

8.X. pondelok «Missa tridentina»

18.00 Za farníkov

9.X. utorok

18.00 Za farníkov

10.X. streda

18.00 Za † Margitu Jurikovičovú a manžela – 10. výročie

11.X. štvrtok

17.15 Adorácia + posvätný ruženec

18.00 Za † Imricha a Agnešu Lošonských a † Cyrila a Justína Bilčíkových

12.X. piatok Sv. omša za účasti detí (detská)

18.00 Za † Sidóniu Krajčovičovú

13.X. sobota

08.00 Za † Františka Svrčka

Upratovanie kostola č.d. 229 – 253

14.X. 28.nedeľa v cezročnom období (B)

08.00 Za † Františka a Marcelu Šikulových a deti

Lektori: Vráblová M., Hrdlovičová E.

10.00 Za † Janku Bakovú – 30. deň

Lektori: Kosnáčová T., Krchnák D.

14.00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

8.X. pondelok	sv. Pelágia, panna a mučienica
9.X. utorok	sv. Dionýz, biskup a spoločníci, mučeníci
10.X. streda	sv. František Borgiáš, kňaz
11.X. štvrtok	bl. Ján XXIII., pápež
12.X. piatok	sv. Maximilián, biskup, sv. Serafín, reholník
13.X. sobota	sv. Koloman, sv. Eduard, kráľ, mučeník

Božie počasie

Slnčné počasie je skvelé, dážď je osviežujúci, vietor burcujúci, sneh rozveseľujúci. Ale čo zlé počasie?

John Ruskin

„Viete,“ povedal mi muž vo vlakovom oddelení, keď spoznal vo mne kňaza a rozhovor zaviedol na duchovnú starostlivosť vo všeobecnosti a na kážeň konkrétne, „je to naozaj zvláštne. Náš dedinský farár bol ohromný kazateľ. Ale aj tak som zabudol všetky jeho príhovory. No zapamätal som si niečo iné...“

A rozprával, ako ho miništranti každé ráno, keď pred omšou vstúpil do sakristie, pozdravili hlasným „Pochválený buď Ježiš Kristus“, a on im hlbokým basom odpovedal: „Na veki. Amen!“ A hneď nasledovala otázka:

„Chlapci, aké je dnes počasie?“ Oni zborovo odpovedali:

„Božie počasie, pán farár!“

To si zapamätal a vždy si na to spomenul, keď sa chcel pre počasie medzi nebom a zemou, alebo aj pre iné búrky namrzieť. Vtedy slová „Božie počasie“ vždy pomohli.

V takomto postoji je zaiste viac ako v stoickom pokoji, ktorý bez odporu prijíma, čo sa nedá zmeniť, tak približne podľa vety z operety: „Šťastný ten, kto zabúda, čo sa aj tak zmeniť nedá!“

Kto v počasí alebo aj v tých „iných búrkach“ vidí veľkého múdreho Režiséra, ktorý to myslí dobre, bude tiež schopný povedať áno úlohe, ktorú mu osud nadelil, lebo dôveruje tomu, kto mu ju „posiela“. Prijme „životné búrky“, aj keď mu „zrážky“ menej vyhovujú ako slnečné dni. Občas sú aj ony potrebné.

Keď nie teraz, kedy potom?

Nehovor: Budem sa učiť, keď budem mať čas.

Možno nebudeš, mať nikdy čas.

Talmud

Viedenchania síce boli zvyknutí na ne jeden vtipný útok svojho originálneho kazateľa Abraháma a Santa Clara (1644-1709), ale tentoraz sa naozaj zľakli. Lebo z kazateľnice odrazu zahrnelo: „Kde chytí diabol najviac duší?“

A po veľavravnej pauze páter sám odpovedal: „Pri predsavzatiach! To sa ale divíte, však? Ale tak to je! Pri predsavzatiach, pri vašich dobrých predsavzatiach, ktoré stále odkladáte nabok!“ A potom zaznelo rétorické krupobitie nad prikrčenými hlavami: Dobrými predsavzatiami je vydláždená cesta do pekla. Áno, do pekla!

Neviem, či sa potom vo svojej drastickej kázni dostal aj k sv. Augustínovi. Možno by to bolo, lebo veľký cirkevný kazateľ bol jeho rehoľným otcom. A zaiste tiež poznal slávne miesto z Augustínových Vyznaní. Tam sú v ôsmej knihe majstrovsky opísané muky večného odsúvania: Augustín už dávno uznal, že sa musí zmeniť. Sám sebe hovoril: „Áno, hneď nech sa to stane - a slovami som už aj prikrčil k rozhodnutiu. Ale neurobil som to.“

No nakoniec ho to predsa premohlo. Píše: „Hlasno som vykričal svoj bôl: Prečo vždy zajtra a zajtra? Ako dlho ešte? Prečo nie dnes? Prečo nemôže byť už v tejto chvíli koniec mojej hanby?“ O budúcnosti nevieme nič. Nikto si nemôže byť istý, či sa vôbec dožije zajtrajšieho dňa. Ale to dnes, to teraz - to je naša šanca!

Nehovor teda: Potom, áno potom! Nie! „Teraz je milostivý čas. Teraz je deň spásy“ (2 Kor 6,2).

O ponuke

Každé zviera vie, čím sa má živiť

Len každý človek nie.

Heimito von Doderer

„Ako, chlapče, chutí ti?“ opýtali sa chlapčeka, ktorý hltavo jedol chlieb s maslom.

„Neviem, len to tak do seba hádzem!“ znela odpoveď.

Nepodobajú sa príliš mnohí súčasníci tomuto chlapcovi? Čokoľvek príde, všetko hltáme, hádzeme do seba, do prázdnych priestorov duše (ako do odpadového koša).

Texty, obrazy, filmy, televíziu, rozhlas, udalosti, stretnutia, rozhovory - ako čo príde, tak sa konzumuje, bez výberu, bez stanoviska, bez premýšľania. A najmä bez vlastného názoru. Nečudo, že sa potom dostavia žalúdočné bolesti. Lebo máločo sme naozaj strávili, skutočne prežili, ocenili a vedome prijali.

Život je nesmierne bohatý na ponuky, ktoré človeka zvädzajú - obchody a jedálne lístky ponúkajú všelijaké pôžitky. Šťastný ten, kto si vie vybrať. Uskromni sa s tým, čo mu osoží. Radšej zje menej, ale dobre to prežuje a strávi. Radšej menej prečíta, ale zato presne a dôkladne. Radšej má menej priateľstiev, zato však hlbokých a intenzívnych. Radšej sa menej zaoberá svetovými problémami, ale poriadne.

Sloboda - v čom by vlastne bola, ak nie v možnosti vybrať si, v schopnosti rozhodnúť sa a vo vernosti vlastným úmyslom! A kľúč k správne mu výberu je v prísloví (1, 7):

„Základom poznania je bázeň pred Pánom.“

Max Rossler „Objav radost“

Vy ste nikdy nepočuli jeho hlas... a jeho slovo neostáva vo vás... lebo neveríte tomu

(Jn 5, 31 - 47)

Najstaršie dejiny a dejiny patriarchov rozprávajú o príčinách ľudského pádu a o Božích prisľúbeniach. Žalmy veľmi často a priamo hovoria o Kristovi a o príprave na Spasiteľov príchod. Proroci sú hlásateľmi, očakávali Krista a vychovávali ľudí na tento príchod. Starý zákon stále pripomína, ako ľudia nedostatočne plnia Božiu vôľu a ako sú ľudia od Adama cez Mojžiša a Dávida až do makabejskej doby nevyliciteľne hriešni.

Ježiš jasne ukazuje na príčiny, ktoré spôsobujú, že mu neveria. Nechýbala im znalosť Písma, náboženská výchova: to však nestačilo na poznanie a spásu. Boh od počiatku chcel mať svoj národ čistý. No u človeka akoby nepochodil.

Národ stále nepochopil, že v Ježišovi prichádza Boh, ktorý prináša nové dejiny pre človeka. To, čo stratil hriechom. Človek nevlastní pokoj, spravodlivosť, slobodu a život sám osebe. Z tejto „smrteľnej“ situácie sa sám a z vlastnej sily nedokáže oslobodiť. Ježiš hovorí: „Nechcete prísť ku mne, aby ste mali život.“

Božia ponuka Izraelu bola odmietnutá, ale Boh neberie späť svoj prisľub raz daný človeku, ide inou cestou, aby ho uskutočnil. Prichádza aj ku mne - ako odpoviem?

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“.

BRATSKÁ LÁSKA Gayle Sayers a Brian

Piccolo boli športovci. Prvý bol černochoch, druhý beloch. Postarali sa o veľkú senzáciu práve vďaka tomu, že v americkom futbale to bola prvá zmiešaná dvojica, ktorá spolu bývala v jednej izbe.

Novinári sa ich na to zakaždým pýtali a oni si pred nimi zo seba navzájom len ťahovali. Jeden novinár sa spýtal: „Máte naozaj v úmysle s ním bývať?“ a Piccolo odpovedal: „Nie, ak sa nebude umývať.“ Iný sa spýtal: „O čom sa spolu rozprávate?“ a Sayers odpovedal: „Predmetom našich rozhovorov sú zväčša rasistické témy“. Aj keď jeden na druhého adresoval množstvo uštipačných poznámok, vládol medzi nimi naozaj hlboký priateľský vzťah.

Keď Brian Piccolo ochorel na rakovinu, viac času trávil v nemocnici ako na futbalovom štadióne. Obaja muži plánovali ísť aj so svojimi manželkami do New Yorku na slávnostný banket futbalovej asociácie, kde mal byť Sayers odmenený ako najlepší profesionálny futbalový hráč roka. Ale Piccolo tam pre zhoršujúci sa zdravotný stav nemohol ísť.

Keď nastal slávnostný okamih a Gayle Sayers prevzal toto vysoké ocenenie, pristúpil k mikrofónu. Nehanbil sa za slzy, ktoré mu stekali po tvári, a povedal: „Je lichotivé a príjemné dostať takéto ocenenie. Ale tu a teraz vám hovorím, že cenu prijímam pre Briana Piccola. On je ten muž, ktorý mal dostať toto ocenenie. Mám Briana veľmi rád a chcem, aby ste ho mali radi aj vy. Keď si dnes večer klaknete na kolená, prosím, modlite sa za neho. Mám Briana rád“, a plakal pritom.

Svet by bol bohatší, keby sa ľudia snažili byť lepší. A ľudia by sa stali lepšími, keby sa prestali snažiť byť bohatší. Pretože keď sa každý snaží byť bohatší, nikto sa nestane lepší. Ale keď sa každý snaží byť lepší, všetci sú bohatší.

Peter Maurin

Rok nad evanjeliom

Tvoja viera ťa uzdravila

Ježiš uzdravil ženu, ktorá sa ho v zástupe dotkla v hlbokéj viere, že jej pomôže. „Ak sa dotknem čo len jeho odevu...“ Ježiš hneď reaguje: „Kto sa ma dotkol?“ Apoštoli sú jednoduchí - ako vždy, dobrácky sa čudujú: „Pane, zo všetkých strán sa tlačia na teba ľudia, a ty sa pýtaš, kto sa ťa dotkol?“ Ale Ježiš sa obzrel, aby uvidel tú, čo to urobila. Nie každého, kto sa tlačil, si Ježiš všimol. Jeho pozornosti však neunikla táto žena a jej dotyk s vierou.

Tlačíme sa okolo oltárov, dotýkame sa Ježiša v

Eucharistii, a máme dojem, že si nás nevšimol. Akoby sa nič nedialo. Kto sa uzdraví, kto sa zmení? Ten, kto prišiel s vierou, a nielen z nudy či zvedavosti. Jediná žena bola uzdravená. Ostatní odchádzali naprázdno. Dotýkali sa Ježiša ako človeka - bez viery, bez očakávania.

Čo my? Nie sme aj my sklamaní? Sväté prijímania, sväté omše... Čítame Sväté písmo, a nič sa s nami nedeje. Dotkli sme sa Ježiša s vierou? Čítame evanjelium ako slovo Božie? Alebo len ako knihu, ktorej obsah už poznáme? Čítať evanjelium znamená počúvať Krista pozorne, s úctou a s vierou.

Evanjelium čítame bez osohu, ak ho čítame bez Viery. Pred svätým prijímaním hovoríme: Povedz iba slovo! Vyskúšajme si pri čítaní svoju vieru, ako ju vyskúšala žena z evanjelia.

Čítať s vierou neznamená len veriť, že to, čo je v evanjeliu napísané, sa skutočne stalo. Takto veríme aj iným historickým dielam. Čítať evanjelium s vierou znamená veriť, že to, čo sa v ňom hovorí, sa práve teraz uskutočňuje. Evanjelium mi zjavuje teraz, kto je Boh a kto som ja, čo robím a čo mám robiť.

Žatva a robotníci

Týchto dvanástich Ježiš vyslal a prikázal im: „...Chodte a hlásajte: Priblížilo sa nebeské kráľovstvo!“ (Mt 10, 5, 7)

Potulný život, ktorý pripravil apoštolom počas dvoch rokov ich Majster, nebol pre orientálcov taký príjemný ako pre nás. Ak však chceli nasledovať Ježiša, museli sa zrieknuť života v rodine. Chodilo sa od mestečka k mestečku. Niekedy priateľsky naklonený človek otvoril malej skupine svoj dom, častejšie však museli jesť pod holým nebom chlieb so soľou, trochu hrozna, pár olív, datlí alebo ryby z jazera, ak mali čas na lov. V noci spali pod olivovníkmi, prikrytí pláštom. Bol to jednoduchý život, ale pôsobil presvedčivo. Ohlasovali Božie kráľovstvo!

Ako ohlasujeme Božie kráľovstvo dnes? Tak jednoducho a tak presvedčivo ako apoštoli, ako svätý Pavol? Ako vec svojho životného poslania? Vhod i nevhod? Vidieť na nás, že je to vec nášho života a smrti? Alebo to robíme len formálne? Cez farský úrad? Pýtame sa, čo očakávajú od nás ľudia, najmä tí mladí? Ľudia aj dnes hľadajú. Aj dnes čakajú na apoštolov.

Thomas Merton v knihe Hora siedmich stupňov píše o prostredí, v ktorom žil: „Amerika je krajina plná ľudí, ktorí chcú byť láskaví, príjemní a šťastní. Chcú mať radi dobré veci a slúžiť Bohu. Ale nevedia, ako. Nevedia, kam sa obrátiť, aby to dosiahli. Sú obkolesení všetkými prameňmi informácií, ale tie slúžia iba na to, aby ich čím ďalej, tým viac miatli. Mnohí žijú v nádeji, že príde deň, keď v rádiu budú počuť to, čo naozaj potrebujú. Že nájdu niekoho, kto im bude schopný hovoriť o zmysle života v Bohu rečou, ktorá nebude znieť unavene a nepresvedčivo, ale s autoritou a silou s presvedčením, ktorého prameňom bude svätosť.“

Nepoznáte čosi podobné aj z nášho prostredia? Nehľadajú aj naši ľudia čosi hlbšie, než im ponúka diskotéka a štadión? Netešia sa z každého stretnutia s človekom viery? Nepočúvajú s napätím slovo o Božích tajomstvách? Dávame im na to príležitosť? Tešíme sa z tejto žatvy, ktorú pripravil Boh? Alebo ide všetko zrna nazmar?

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku